

nævnte, som der staar i Betænkningen, at den første Ombringning i Kjøbenhavn tilendebringes saa sent, at det for Mange er næsten unyttigt at modtage sin Post paa den Tid. Jeg kan for mit personlige Vedkommende anføre, at for et Par Aar siden modtog jeg min Post mellem Kl. 7 $\frac{1}{2}$ —8; jeg bor paa det samme Sted endnu, men nu modtager jeg den mellem Kl. 9—9 $\frac{1}{2}$, og jeg har hørt Klager i lignende Retning fra ikke saa Sider. Man lægger mindre Vægt paa at faae Posten hurtig ud end tidligere. Nu har man faaet alle de Postbude, man forlanger, Vønningerne ere blevne forbedrede; det fremkalder en Digegyldighed, hvorimod man skulde haabe og vente, at det vilde opmuntre dem til at besørge Posten hurtigere. Jeg kan fra Slagelse nævne lignende Exempler, og det samme gjælder vist andre Steder, det sidste Aarstid har man der indført uden videre at luffe Posthuset en 3 Timers Tid midt paa Dagen, hvilket er til Gene for Byen og særlig til afgjort Ulempe for dem, der komme ind fra Landet. Dette kan jo Enhver sigte sig selv, da man under Postvæsenets nuværende Ordning er nødt til i saa mangfoldige Tilfælde at henvende sig til Posthuset personlig, efter som man paa Landet er i saa tarvelig Forbindelse med Postvæsenet. Denne Lufning er en ganske ny Foranstaltning. Jeg kunde forstaa, hvor Posthuset besørjes af en enkelt Mand, om han tog sig et Par Timers Middagsfrihed. Men paa et Posthus, hvor der er et meget stort Antal Personer, lod det sig dog fornøftigvis gjøre, at det fordeltes saaledes, at den Eine var fraværende et Par Timer, den Anden nogle andre Timer. Jeg vil dog spørge Enhver, den ærede Minister iberegnet, hvad man vilde tænke her i Kjøbenhavn, hvis man lukkede Posthuset 2 Timer midt paa Dagen. Det vilde vist fremkalde en Storm i alle Blade, end ogsaa i de Blade, der, for at bruge den ærede Ordførers Udtryk, ellers have til Opgave at rose Regjeringen.

Endnu maa det være mig tilladt at omtale det Spørgsmaal, som er blevet behandlet ved Samraad med Ministeren om Grundene til, at Togenes Afgang- og Ankomsttider ere ordnede uden Hensyn til den fornødne Tilslutning. Det er jo et Spørgsmaal, der skrives sig allerede fra den første Del af Samlingen, men den Motivering, jeg den Gang gav, passer ikke ganske nu; thi det er vel bekendt, at der nu er udarbejdet og snart vil komme til at foreligge en ny Togplan for Sjælland og maaske ogsaa for de andre Dele af Landet, hvorved efter Sigende en Del af de Anker, man den

Gang havde og endnu kan have, ville blive afhjulpne. Smidlertid nærer jeg en vis besteden Tvivl om, at de Anker, man fra Sjællands Side kunde have at anføre mod den nuværende Togplan, ville blive afhjulpne i den nye. Jeg tillader mig at slutte det af den Holdning, som indtages af Jernbaneraadet, denne ministerielle Institution, fra hvilken vi modtage Indberetninger, men som vi ellers ikke kjende synnerlig til her i Rigsdagen, denne i flere Retninger saa eiendommelige Institution, der er udgaaet fra den ærede Indenrigsminister. I denne Institution har Sjælland været repræsenteret paa en ganske eiendommelig Maade. For Kjøbstæderne er der nemlig to Repræsentanter, af hvilke den ene bor i Roskilde, den anden i Korsør. Nu vil jeg bede ærede Medlemmer betænke, hvad disse Byer have at bethede for den sjællandske Trafik, de betegne den gennemgaaende, men ikke den indre sjællandske Trafik. I Roskilde støde alle Tog sammen, og derfra kan man kjøre alle Steder hen. Folk i Roskilde tænke altsaa paa fjernere Distancer og tænke ikke paa, hvorledes Togene knytte sig sammen i Roskilde for Folk, der bo f. Ex. mellem Roskilde og Kallundborg, naar de skulle til den anden Side, f. Ex. til et Sted mellem Roskilde og Korsør eller Masnedesund, eller Frederiksberg—Frederikssund. Og hvad Korsør angaar, saa betegner denne fortræffelige By jo nærmest Sjællands Forbindelse med det øvrige Danmark og Udlandet, og den har jo kun en meget ringe Forbindelse med Sjælland undtagen ved Valgene. Hvad dernæst Landet angaar, saa har det en udmærket Repræsentant, mod hvem jeg kun har den Indvending at gjøre, at han staar med det ene Ben i Gisselsfeldt og med det andet paa Samsø, og denne Omstændighed bringer ham til at se Alt med den letteste Forbindelse mellem Gisselsfeldt og Samsø for Die. Vi finde ogsaa i Protokollen over Jernbaneraadets Forhandlinger en Udtalelse af det ærede Medlem, hvortil jeg sigter, som jeg ikke skal trætte Thinget med at oplæse, men hvori han klager i høi Grad over den i Kraft trædende Kjørsplan. Men hvorfor gjør han det? Ikke som særlig Repræsentant for Sjælland fra et sjællandsk Standpunkt, men han klager over, at den gennemgaaende Forbindelse mellem Sjælland og Jylland er uheldig. Naar jeg nu med de i Jernbaneraadet faldne Udtalelser for Die danner mig en Forestilling om, i hvilken Retning Forandringen i Kjøreplanen vil gaa, saa antager jeg, at den vist vil komme til at gaa ud paa, at Sjællands Forbindelse med andre Landsdele kan